

Vijf dames

Vrolijk toneelstuk in twee bedrijven

door

LUC VANDAELE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VIJF DAMES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LUC VANDAELE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Personen:

Clementine, de meid.

Maddy, de oudste zuster.

Fleur, de middelste zuster.

Irma, de jongste zuster.

Lea, hun nicht.

Alle dames zijn een jaar of zestig.

Speelduur: Een uur en vijftien minuten

Decor: Een woonkamer. (met deur en raam)

Rekwisieten: Het nodige meubilair (tafel, stoelen, kast), rolstoel, serviesgoed (theepot, kopjes, lepeltjes, suikerpot met suiker, borden, glazen), flessen met drank, 'champagne', partjes citroen/limoen, 'kaviaar', dienblad, belletje, telefoon, kranten, paperassen (pen en papier, enveloppen), brieven, cheque, zakdoek, felgekleurde rubberen handschoenen, sigaretten, trechter, slettentenuue voor Irma, plastieken zak (kledingzaak) met pikante lingerie.

Een vrolijk toneelstuk voor vijf (of wat dacht je?) oudere dames.

EERSTE BEDRIJF

Een woonkamer.

Clementine op. Nogal gehaast. Schikt de theetafel.

CLEMENTINE: Verdomme, altijd hetzelfde: Clementine, doe eens dit...
Clementine, doe eens dat... Een beetje rust is mij niet gegund... Niks
kunnen ze zonder hulp. Clementine, wil jij de tafel afruimen?
Clementine, ga even met de borstel rond, kind. Clementine, zet jij
zolang thee?

MADDY: *(van uit de nabije kamer)* Clementine!

CLEMENTINE: Daar heb je het al! Hoe kan ik nu mijn werk naar
behoren doen als ze mij om de haverklap voor een prul lastigvallen?

MADDY: Clementine!

CLEMENTINE: Ja, mevrouw Maddy, ik kom zo.

MADDY: 'Zo' is nu en meteen... Clementine!

CLEMENTINE: *(poeslief)* Ik ben er al, mevrouw Maddy! *(maakt
obsceen gebaar in de richting van de deur. Clementine af.
Clementine even later terug op. Ze duwt een rolstoel voort met daarin
Maddy)*

MADDY: Waarom moet dat altijd zolang duren, Clementine? Je leert
het ook nooit.

CLEMENTINE: Maar mevrouw...

MADDY: Tuttut, geen tegenspraak! Ik betaal jou niet om mij te laten
wachten als ik roep.

CLEMENTINE: Ik was met de thee bezig, mevrouw.

MADDY: Wat heeft dat ermee te maken? Thee of niet, als ik roep kom
je meteen. Is dat begrepen?

CLEMENTINE: Jawel, mevrouw.

MADDY: Het is toch wat met dat personeel tegenwoordig. Vroeger op
Sumatra werden wij door onze bedienden gerespecteerd. Zij kenden
hun plaats. *(Clementine duwt de rolstoel naar de tafel)* Wat doe je
nu?

CLEMENTINE: Ik duw de rolstoel naar de tafel.

MADDY: Heb ik gezegd dat ik aan tafel wil gaan zitten? Misschien wil
ik wel bij het raam gaan zitten.

CLEMENTINE: Ik dacht...

MADDY: Dacht, dacht... Je moet hier niet denken, Clementine. Alleen
maar doen wat wij je opdragen.

CLEMENTINE: Neem me niet kwalijk, mevrouw. *(Clementine duwt de
rolstoel tot bij het venster)*

MADDY: (*mompelend*) Neem mij niet kwalijk, neem mij niet kwalijk. (*dan, als ze bij het venster zit*) Bij nader inzien wil ik toch liever aan de theetafel gaan zitten. (*Clementine duwt de rolstoel naar de tafel*)

CLEMENTINE: Zit mevrouw goed? Niet te veel licht of tegenlicht? Moet ik de blinden neerlaten of de zon wat hoger zetten?

MADDY: Niet zo brutaal! Ik betaal je en ik betaal mij blauw aan je.

CLEMENTINE: Dat is waar, mevrouw. Nog geen duizend euro per maand en dat om 25 uur op 24 in de weer te zijn. Maar ik krijg kost en inwoning en gezeur toe. Wil mevrouw toch niet bij het raam gaan zitten?

MADDY: Hou je mond, Clementine, en wees blij met wat je hebt. Die onbescheidenheid siert je hoegenaamd niet. Dat personeel van tegenwoordig. Vroeger op Sumatra... (*Clementine steekt haar tong naar Maddy uit (achter haar rug om)*) Dat heb ik gezien! Vooruit, dien de thee op. Je hebt de beschuitjes vergeten.

CLEMENTINE: Er zijn geen beschuitjes meer, mevrouw.

MADDY: Je weet dat wij geen thee drinken zonder beschuit.

CLEMENTINE: Dan zal ik maar meteen afruimen. Er is geen beschuit.

MADDY: Ga er dan halen en wel meteen.

CLEMENTINE: De supermarkt is gesloten, mevrouw. Het is maandag, weet u wel. U zult tot morgen moeten wachten.

MADDY: Wat zeg je? Maar dat is ongehoord! Je had tijdig beschuit moeten inslaan.

CLEMENTINE: Neem me niet kwalijk, mevrouw, maar ik ben het vergeten.

MADDY: Vergeten?! Jouw hoofd is als een zeef, Clementine. Altijd geweest in de dertig jaar dat ik je ken.

CLEMENTINE: Vergeten is menselijk.

MADDY: *Ik* zou het niet vergeten. Het is alles dat je moet doen. Regelmatig de voorraad controleren en eens per week boodschappen doen. Warempel, je ontgoochelt mij zwaar, Clementine. Wat ga je doen?

CLEMENTINE: Thee zetten.

MADDY: Eén schepje per kop en de pot voorspoelen met heet water en precies drie minuten laten trekken... (*Clementine schielijk af*) Clementine! Luister naar me. Clementine! (*zucht*) Dat personeel van tegenwoordig. Totaal geen respect voor hun meerderen. Clementine! Er is geen suiker. Clementine! (*Clementine op*)

CLEMENTINE: Wat is er nou weer? Het water is aan de kook.

MADDY: Waar is de suiker?

CLEMENTINE: Je weet wat de dokter gezegd heeft.

MADDY: Dokters, dokters. Ik wil suiker.

CLEMENTINE: Jouw zusters vermoorden mij als ze horen dat ik je de suikerpot heb gegeven.

MADDY: Ha, en daarna dansen ze op mijn graf. Kom, doe niet flauw, Clementine. Liefste Clementine. Hartsvriendin. Alsjeblief. Ik zal nooit meer onaardig tegen je zijn.

CLEMENTINE: Ik weet de pot niet staan.

MADDY: Doe niet flauw. Hij staat in de kast, op de bovenste plank.

CLEMENTINE: Juist, ja. En jij kunt er niet aan, hé? *(Clementine af)*

MADDY: Feeks! *(Maddy komt overeind uit haar rolstoel en gaat naar de kast, neemt suiker uit de pot en verstopt de klontjes in haar zak, en daarop gaat ze terug zitten. Alles stiekem uiteraard, want niemand mag weten dat ze kan gaan. Clementine op met de thee op een dienblad)* Eindelijk. Maar dat is geen citroen.

CLEMENTINE: Het is limoen. Het geeft een heerlijk parfum aan de thee. Moet u eens proberen, mevrouw Maddy.

MADDY: Ik moet dat allemaal niet weten. Ik wil citroen. Ik drink al dertig jaar thee met citroen en ik drink voor mijn part nog eens dertig jaar thee met citroen.

CLEMENTINE: Er is geen citroen, mevrouw.

MADDY: In godsnaam! Geen beschuit, geen suiker en geen citroen. Er is toch wel thee in dat water, hé?

CLEMENTINE: Als mevrouw met alle geweld citroen wil. Er is nog een restje...

MADDY: Ga dat als de bliksem halen. *(Clementine af en onmiddellijk terug op met een partje citroen op een schoteltje)*

CLEMENTINE: Alstublieft, mevrouw.

MADDY: Maar... maar er staat schimmel op!

CLEMENTINE: Ik zal mevrouw eens haarfijn uitleggen hoe het komt dat er geen citroen is. Vorige week was de citroen bijna op en daarom vroeg ik verlot om verse te kopen, maar omdat er nog zegge en schrijve één citroen beschikbaar was moest ik nog even wachten van mevrouw, want citroenen kosten geld. En intussen raakte het laatste partje beschimmeld en nu is de citroen op. Tevreden?

MADDY: Je bent brutaal, Clementine. Ik ontsla je nog eens. Goed, je mag gaan. Straks is de thee koud, of wat erger is, is hij te sterk. *(Clementine af. Maddy schenkt thee en geniet. De limoen bevalt haar. En de suiker is ook niet te versmiden)* Clementine! *(Clementine op)*

CLEMENTINE: Wat is er, mevrouw? Is de thee te sterk, te slap, te koud of te heet?

MADDY: Doe niet zo kinderachtig, Clementine. Die limoen is heerlijk. Goed van je. Hoeveel kosten limoenen?

CLEMENTINE: Drie keer zoveel als citroenen.

MADDY: Wel, neem de volgende keer toch maar weer citroenen. *(er klinkt gestommel in de gang)*

CLEMENTINE: Ik denk dat uw zuster Fleur daar is, mevrouw. *(Clementine af. Fleur op. Fleur komt fluitend op. Ze is in een vrolijke bui. Ze is wezen winkelen en legt de plasticen zak met het gekochte goed ergens neer)*

FLEUR: Halihalo, lieve zuster! Wat is het leven mooi! Snif, snif, snif, wat ruik ik daar? Versgezette thee. Is het darjeeling?

MADDY: Wat anders? Als het aan mij ligt komt hier niets anders op tafel.

FLEUR: Maar geen beschuit. Zijn we krenten geworden?

MADDY: Clementine haar schuld. En dat kreng zet de suikerpot altijd buiten mijn bereik.

FLEUR: Ach, Clementine is een brave ziel. Maar heeft de dokter je niet op rantsoen gezet?

MADDY: De dokter, de dokter... Ze gaan ook dood, de dokters. Onze vorige huisarts beweerde altijd dat ik het niet lang zou trekken. En waar ligt hij nu? Zes voet onder de zoden, ha!

FLEUR: Als hij nog had geleefd zou hij 120 zijn geworden, zuster.

MADDY: Wat doet dat ertoe? Hij is dood en dat is het voornaamste. De kwakzalver, de pillendraaier. Komt er nog wat van die suiker?

FLEUR: Meteen. Maar eerst een lekker potje thee... Jij ook, zusjelief? *(Maddy knikt. Fleur vult twee kopjes. Daarna gaat zij om suiker. Dit alles al fluitend, neuriënd, etc. Fleur pakt enkele klontjes uit de pot en mikt ze van bij de kast naar haar kopje)*

MADDY: Schei daarmee uit! Je lijkt wel een kind.

FLEUR: Ik voel mij jong, dat is waar.

MADDY: Ach, is het al weer zo ver?

FLEUR: Wat vind jij hiervan, Maddy? Ik ben wezen winkelen in de stad en... *(Fleur haalt een set pikante lingerie uit de plasticen zak en laat ze Maddy zien)* Ik heb mezelf een cadeautje gedaan. Nou, wat vind je ervan? *(Fleur houdt het nogal krap bemeten slipje voor)*

MADDY: Het staat je beeldig, Fleur. Een vogelverschrikker heeft er niets aan. Wie ga je daarmee de daver op het lijf jagen?

FLEUR: Lach niet, ik heb al een afspraakje. Etentje bij kaarslicht.

MADDY: En daarna meteen de koffer in?

FLEUR: Je weet maar nooit.

MADDY: Is het iemand uit het bejaardentehuis? Hou oud is hij? 90, 100...?

FLEUR: Doe niet flauw.

MADDY: Ik was het vergeten: jij valt op jongere mannen. 80 dan. Zie

maar dat hij geen toeval krijgt.

FLEUR: Hou toch op. Hij heeft me zelfs een brief geschreven.

MADDY: De wonderen zijn de wereld niet uit. Laat zien! *(Fleur reikt haar bewuste brief aan en Maddy rukt hem zowat uit haar handen. Maddy leest hardop en geeft commentaar)* **Geachte mevrouw, toen ik de krant van afgelopen maandag opensloeg werd ik overspoeld door een gevoel van vreugde. Meer bepaald toen ik in de rubriek 'Advertenties' uw berichtje las. Ik ga graag op uw voorstel tot kennismaking in. Sta mij daarom toe mij in 't kort voor te stellen. Ik ben 50 jaar...** Mooi, je valt dus echt op jonge mannen, Fleur. **Ik ben 50 jaar en kolonel op rust bij de krijgsmacht..** Waaw, Fleur, een kolonel nog wel! **...Op rust wegens een oude wonde...** Ik hoop maar dat het niet aan zijn klokkenspel is, want dan dient die lingerie nergens toe.

FLEUR: Waarom moet jij altijd zo vulgair doen?

MADDY: Het is het leven, zusje.

FLEUR: Daar ben jij van op de hoogte zeker, van dat 'leven'? Zie je zitten, oude tang. Kom, geef die brief maar hier.

MADDY: Tuttut... Doe niet zo kinderachtig. *(leest verder)* **Ik beschik over een niet onaardig fortuin zodat wij...** Nee maar, hij heeft het al over 'wij'. Die laat er ook geen gras over groeien. **...zodat wij ons geen financiële zorgen hoeven te maken. Ik hou van lekker eten, cultuur, met z'n tweetjes gezellig samen zijn en wandelen in de vrije natuur. Mag ik u bij deze uitnodigen voor een dineetje bij kaarslicht? Laten we zeggen volgende vrijdag om twintig uur. Ik kom u een uurtje eerder thuis ophalen. Ik heb reeds gereserveerd in de Auberge du Pêcheur...** *(men kan ook de naam van een duur, door het publiek gekend restaurant nemen)* Tjonge Fleur, een etentje voor twee, in de *Auberge du Pêcheur* nog wel! Wel, ik zou mij de belegen kaas niet van het droge brood laten halen als ik jou was.

FLEUR: Je moet niet zo hatelijk doen. Je bent gewoon jaloers.

MADDY: Poeh. Ik heb ze met bosjes tegelijk van me af moeten slaan.

FLEUR: Ja, de vliegen.

MADDY: Wacht maar tot hij je te zien krijgt. Weet hij hoe oud je bent? Maar vooral, weet hij hoe oud jij er uitziet?

FLEUR: Hoor eens, je bent drie jaar ouder dan ik.

MADDY: Ja, maar ik loop niet achter de mannen aan. Nou, je maakt in elk geval vorderingen. Een kolonel op rust. Eerst was er die barman — we zullen het maar niet hebben over wat soort bar. Dan...

FLEUR: Antonio was een echte heer, heel galant.

MADDY: Tot hij er met jouw credit card vandoor ging.

FLEUR: Dat was een spijtig incident. En ik gun het hem, na al die mooie avonden.

MADDY: Schadevergoeding... Dan was er die zogezegde filmacteur.

FLEUR: Hij wàs acteur!

MADDY: Ja, in filmpjes van vijf minuten die ermee eindigden dat de man klaarkwam. Daarna die kerel die aan de unief werkte. Je noemde hem jouw 'professor' tot bleek dat hij er schoonmaker was. En nu is er die overjarige ijzervreter. Zie maar dat hij de rekening betaalt in de *Pêcheur*.

FLEUR: Je bent jaloers.

MADDY: Nee, afgunstig op de verbetering waarmee je je telkens in het ongeluk stort. (*Irma op*) Ha, Irma.

FLEUR: Dag zusje. (*Irma heeft een sigaret tussen de lippen. Ze keurt de anderen geen blik waardig, maar stapt meteen naar de kast en neemt er een fles whisky uit. Ze gaat met de fles tot bij de tafel en giet whisky in een theekopje. Ze drinkt gulzig en zet het kopje al boerend neer*)

MADDY: Wel, sinds wanneer zeggen we geen gedag meer?

IRMA: Sinds jullie met je fikken aan mijn whisky zitten.

FLEUR: Wat, alsof wij aan dat bocht zouden zitten.

IRMA: Het is Glennfiddich van 12 jaar oud. Dat drink je met respect. (*rokershoest, schraapt haar keel*)

MADDY: Je gaat er nog eens aan dood.

IRMA: Mooie dood. Beter dan te verdrogen in een rolstoel. Ik kan tenminste nog zelf mijn gat afvegen. (*spuwt fluim in zakdoek*)

MADDY: Wel, zijn we vulgair vandaag?

FLEUR: Alsof we iets anders van haar gewend zijn.

IRMA: Weet je wat er ongezond is? Dat brouwsel dat jullie thee noemen. Als je eens wist wat die Indiërs daarmee hebben uitgevreten voor het in jullie kopje komt. (*ziet de lingerie liggen*) Hé, wat is dat?

FLEUR: Geef hier!

IRMA: Ha, ga je de straat doen? Op jouw leeftijd. Zie maar dat je klanten met z'n tweeën zijn zodat de een de ander erop kan tillen.

FLEUR: Ben jij weer vulgair, zeg.

IRMA: Vulgair? Jij moet spreken. Ik trek zo'n spullen niet aan. Vooruit, wie is het? Of beter: wat is hij? Buitenwipper bij de Venus Club?

MADDY: Een kolonel is het. Een op rust. Wegens een oude wonde.

IRMA: Komaan, Fleur. Ben je niet wat te oud voor die kuren? Hoe oud ben je?

FLEUR: Dat weet je goed genoeg. 63. Drie jaar jonger dan Maddy en drie jaar ouder dan jij. Alsof rijpere vrouwen geen liefde behoeven.

MADDY: Overrijp, ja. Let wel, haar bewonderaar is maar 50 jaar, hé.

IRMA: *(klapt in de handen)* Is dat niet wat te jong? Jij moet een man uit het bejaardentehuis hebben. De jongste is 88 en de rijkste 98. Rep je!

MADDY: Hij heeft een oude wonde en ik denk dat ik weet wat het is. Hij is blind! Ja, hij zal blind zijn.

IRMA: In dat geval is er geen probleem.

FLEUR: Haha, driewerf haha. Jullie zijn net kleine kinderen.

IRMA: Zeg eens, hoe hebben jullie elkaar ontmoet?

FLEUR: Via een aankondiging in de krant. *(neemt de krant en laat hen bewuste aankondiging zien)* Kijk maar. *(Maddy neemt de krant en leest het bericht. Intussen giet Irma het laatste restje uit de fles in haar kopje en drinkt het uit. Daarna gaat zij naar de kast om een andere (reeds gebruikte) fles. Zij giet zich daar een kopje van uit)*

MADDY: **Stijlvolle blondine...**

FLEUR: Nou, ik ben toch blond?

IRMA: Moet dat geen 'grisette' zijn?

MADDY: **Stijlvolle blondine van rijpere leeftijd. Poeh... Niet onbemiddeld. Brede culturele interesse...**

FLEUR: Wel, ik kijk toch naar... *(volgt de naam van een televisiezender die zich niet echt profileert als uitdrager van cultuur met een grote C - voor Vlaanderen: VTM)*

MADDY: *Houdt van...* Van paardrijden?!

FLEUR: Ik *kijk* graag naar paarden.

MADDY: **Zoekt contact met warme heer van niveau die haar wegwijs wil maken in...**

IRMA: Dat is toch om je te bescheuren. Een warme heer die haar wegwijs wil maken. Zeg toch meteen dat je op seks uit bent.

FLEUR: Ik krijg wat van je! Jij denkt alleen maar daar aan.

IRMA: Ach, wees niet zo hypocriet. Waarom heb je anders die outfit van paaldanseres gekocht? Ik zou er mij niet in durven vertonen — nog niet in een peepshow.

MADDY: En dat wil wat zeggen. *(Irma zet het kopje aan haar lippen, drinkt en spuwt de whisky terug uit)*

IRMA: Ik heb het al eens gezegd. Jullie moeten met je poten van mijn whisky blijven! Dit is allerbeste Glennfiddich en ik neem het niet dat je die naar de kloten helpt! *(Maddy ruikt voorzichtig aan het kopje)*

MADDY: Dat lijkt wel thee.

IRMA: Een van jullie heeft mij dat gelapt. Of beiden. Wacht maar, ik krijg jullie wel. *(Irma af. Fleur proeft van het kopje)*

FLEUR: Inderdaad, het is thee. Iemand heeft de whisky vervangen door thee. Jij? Komaan, doe niet alsof je van niets weet. *(ze barsten allebei in een lach uit. Clementine op met post)*

CLEMENTINE: De post! Een streekblad, twee brieven...

MADDY: Ja, het is al goed. Geef maar hier. Je kunt gaan. Of wil je weten wat er in die brieven staat? (*Clementine met de neus in de lucht af*) Dat vrouwmens is zo onbeschaamd als wat. Als ze mocht dan las ze de post over onze schouder mee.

FLEUR: Ontsla haar dan.

MADDY: Het komt er nog eens van. Maar zolang ze zo goedkoop blijft werken mag ze blijven. Nou, wat hebben we hier? Rekeningen, rekeningen en... Hé, een brief.

FLEUR: Hij is aan Irma geadresseerd.

MADDY: Dat is geen gewone brief. Roze omslag en er zit een geurtje aan. Avondrozen en...

FLEUR: Diesel?

MADDY: Dat is een liefdesbrief.

FLEUR: Irma? Wie valt nou op Irma?

MADDY: Pas op voor sommige mannen. *Un trou est un trou.*

FLEUR: Wel, dan moet zij dat weten. Ze is oud genoeg.

MADDY: Zeg dat wel. *Oud!*

FLEUR: Wie weet is de mysterieuze aanbieder een prins. Die zijn ook niet bepaald kieskeurig.

MADDY: Dat zullen we snel weten.

FLEUR: Wat?

MADDY: We maken hem open.

FLEUR: Nee, dat hoort niet.

MADDY: Ben jij niet nieuwsgierig naar wat haar amant te vertellen heeft?

FLEUR: Natuurlijk wel. Maar dat gaat ons toch niets aan. Bovendien zal ze het merken als we de envelop openmaken.

MADDY: Niet als je het op mijn manier doet.

FLEUR: Jouw manier?

MADDY: De thee is nog warm. Als we de lijm een beetje bevochtigen gaat de envelop zo open en je merkt er niets van.

FLEUR: Ik blijf erbij dat het niet hoort.

MADDY: Je hoeft niet mee te lezen.

FLEUR: Doe toch maar. (*Maddy maakt de briefomslag op 'haar' manier open. De inhoud is een vel papier*)

MADDY: Zo! Wat hebben we hier? (*leest*) ***Mijn lieve Irma, het is niet mijn gewoonte lange brieven te schrijven, dus hou ik het kort. Na onze eerste kennismaking veertien dagen geleden heb ik de knoop doorgehakt. U bent de vrouw van mijn hart. Ik wil je daarom graag nog een keer ontmoeten. Wat denk je van volgende vrijdag om 19 uur bij je thuis? Ik sta te springen om***

met je familie kennis te maken. Bij geen tegenbericht... Etcetera... Jouw honneponnetje, Bert de bouwvakker. P.S.: vlekken los je op met grof zout. Hihi.

FLEUR: Wel, nou breekt mijn klomp. Irma geeft commentaar op mijn kolonel, maar ze loopt zelf achter de mannen aan.

MADDY: Je kent haar, hé. Altijd al een stiekemerd geweest. Honneponnetje! En wat zou dit betekenen: *vlekken los je op met grof zout?*

FLEUR: Iets smerigs wellicht. Iets dat alleen zij tweetjes begrijpen. Verliefde paartjes hebben zo van die geheimpjes. Je weet wel.

MADDY: Ha... (*ze weet het natuurlijk helemaal niét*) En jij, hebben jij en die kolonel ook van die geheimpjes? (*hatelijke toon*) *Hihihhi.*

FLEUR: Dat gaat je niks aan. Zou dat zijn naam zijn? Bert de bouwvakker.

MADDY: Welnee, dat is geen naam. Het is zijn beroep. Een bouwvakker, net iets voor Irma.

FLEUR: Ze kunnen niet allemaal een kolonel op rust krijgen, hé.

MADDY: Wel, met een bouwvakker krijgt zij nooit rust, toch niet in bed. Tjonge, een bouwvakker. Zo'n zuipende, naar zweet ruikende, ongemanierde, winden latende bouwvakker. Zo een die naar vrouwen fluit en schuine moppen tapt. Die meer in herbergen zit dan thuis bij de kachel. En dat gaat hier voet in huis zetten. Wat gaan de burens wel zeggen?

FLEUR: Ik vrees er voor. Ze haalde al nooit het niveau van jij en ik, maar nu is zij toch laag gevallen als je 't mij vraagt.

MADDY: Wel, van zó hoog kwam ze nu ook weer niet.

FLEUR: In godsnaam, waar zit haar verstand?

MADDY: Goede vraag. Als de wijn is in de man, is de wijsheid in de kan.

FLEUR: In haar geval kwam er nooit wijsheid aan te pas. Maar wacht eens... O, dat is een ramp! Hij komt volgende vrijdag, als mijn kolonel er is. Wat zal die denken als hij mijn zus ziet met zo'n gore vetzak? Dat kan dus niet, hé. Maddy, dat kan niet!

MADDY: Nee.

FLEUR: Ik zou haar eens aanpakken, Maddy, eens ernstig met haar praten. Dat is jouw taak, jij bent de oudste.

MADDY: Praten? We pakken dat anders aan, op mijn manier. We gooien de brief in de kachel.

FLEUR: O nee, dat zou onheus zijn. Dat kunnen we niet maken.

MADDY: Je hebt gelijk, we moeten niet overdrijven. Maar stel dat de brief onleesbaar is geworden.

FLEUR: Onleesbaar?

MADDY: Ja. Op de een of andere manier. Nog thee?

FLEUR: Nee, dank je.

MADDY: Ik wel. *(schenkt thee uit en morst heel ostentatief op de brief)*
O, hoe onhandig van me! Arme Irma! Zie eens: de inkt is helemaal uitgelopen.

FLEUR: Je bent een feeks, Maddy.

MADDY: Maar ik heb er helemaal niet om gedaan. Tja, dan zit er niks op dan de brief weg te gooien. We zouden onze lieve zuster te veel verdriet aandoen als we vertelden dat de brief van haar *fiancé* onherroepelijk verloren is gegaan.

FLEUR: O ja, want we houden zoveel van haar. Maar zeg eens, wat doe je als Irma dit te weten komt? Als die vent niks van haar hoort, zal hij opnieuw contact met haar opnemen.

MADDY: Daar heb je gelijk in, Fleur. Verdomd, je bent slimmer dan je eruitziet. Weet je wat we doen? We schrijven hem een brief. Snel, het briefpapier.

FLEUR: Heb je zijn adres?

MADDY: Dat staat op de omslag. *(Fleur rept zich naar de kast om briefpapier)*

MADDY: Leuk, hé?

FLEUR: Wat?

MADDY: Zo samenzweren tegen je bloedeigen zuster. Hihhi. Waar is de pen? *Beste Bert*. Hm, dat klinkt te familiair. **Geachte Heer komma Bert. Zo!... Het is ook niet mijn gewoonte lange brieven te schrijven, dus hou ik het kort. Na onze eerste kennismaking veertien dagen geleden heb ook ik de knoop doorgehakt. Bij nader inzien zijn onze gevoelens niet wederzijds. Ik weet dat deze beslissing u verdriet zal doen, maar we kunnen er beter meteen mee kappen. Ik heb intussen namelijk kennisgemaakt met iemand anders... met een kolonel op rust.**

FLEUR: Ja maar, zo niet! Dat gaat echt te ver.

MADDY: Tuttut. Als je resultaat wil bereiken moet je offers maken.

FLEUR: Offers? Jij blijft veilig buiten schot. Toe, maak er een generaal op rust van.

MADDY: *Een generaal op rust... Veel geluk nog... De gewone onzin etcetera. Irma. Zo! Nu nog een envelop adresseren en klaar is kees. (Fleur gaat om een envelop. Maddy doet de rest)*

FLEUR: We moeten Irma ook een brief schrijven. Om te vermijden dat ze contact met hem zoekt.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto